

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. 5. 2022 samosoudcem Mgr. Vladimírem Čermákem

takto:

Obžalovaný

J. J., narozený XXX v XXX, dělník, trvale bytem XXX, současně bytem a adresa pro účely doručování XXX,

je vinen, že

dne 2. 11. 2021 kolem 06:20 hodin v Krnově, okres Bruntál, na ul. XXX, jako řidič nákladního motorového vozidla zn. XXX RZ XXX z majetku fa J. M., porušil ustanovení § 5 odstavec 2 písmeno f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, nesledoval dostatečně situaci v provozu a přehlédl chodkyni M. S., která přecházela přes přechod pro chodce zprava doleva, této nedal přednost a přibližně v polovině přechodu chodkyni srazil, v důsledku čehož poškozená upadla na zem a utrpěla sériovou zlomeninu 4., 6. - 9. žebra vlevo a propíchnutí levé plíce s nutností lékařského ošetření, hospitalizace do 12. 11. 2021 a dobou léčení do 31. 1. 2022,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví, a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

přechín těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1, 2 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Višňová.

a odsuzuje se

podle § 147 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 8 (osmi) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v **zákazu řízení všech motorových vozidel** na dobu **v trvání 1 (jednoho) roku.**

Odůvodnění:

1. Obžalovaný J. J. dne 2. 11. 2021 řídil motorové vozidlo značky XXX RZ XXX z majetku firmy J. M.. V době okolo 6:20 hodin v Krnově, okres Bruntál na ulici XXX nesledoval dostatečně situaci v provozu při odbočování doleva z hlavní komunikace a přehlédl chodkyni M. S., která přecházela přes přechod pro chodce zprava doleva. Těto nedal přednost a přibližně v polovině přechodu chodkyni srazil, v důsledku čehož poškozená upadla na zem a utrpěla sériovou zlomeninu 4.,6. -9. žebra vlevo a propíchnutí levé plíce s nutností lékařského ošetření, hospitalizace do 12. 11. 2021 a dvou léčení do 31. 1. 2022. Takto obžalovaný porušil ustanovení § 5 odstavec 2 odstavec f) zákona č. 361/2000 sb. o silničním provozu.
2. Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků M. S., O. M., M. S., L. B., z protokolu o nehodě v silničním provozu, z plánu náčrtku, fotodokumentace a map, z lékařské zprávy, ze zdravotních záznamů, z hlášení úrazu, z úředního záznamu k léčení a nakonec i částečně z výpovědi obžalovaného J. J..
3. Obžalovaný J. J. uvedl, že předmětného dne jel do práce po XXX ulici v Krnově. Když přijížděl ke křižovatce, dával blinkr, zpomalil, a poněvadž v protisměru nic nejelo, začal odbočovat. Jel rychlostí asi 30 km/h. Když odbočoval, tak nikoho neviděl. Při odbočování nastal tzv. mrtvý bod na pravé straně okna, najednou uviděl paní S., v rychlosti dupl na brzdu a ždouchl do ní. Dále konkretizoval, že s vozidlem odbočoval směrem doleva, měl tzv. mrtvý bod na pravé straně. Neviděl tedy přes sloupek paní S., spatřil ji až v poslední chvíli před sebou. Chodkyně byla přímo uprostřed přechodu. K nehodě došlo proto, že mu chodkyně do cesty vběhla a tuto viděl na poslední chvíli. Obžalovaný setrval na tom, že poškozená na přechod vběhla. Připustil, že rovněž sám má vinu na dopravní nehodě, nikoli však úplnou.
4. Obžalovaný dále dodal, že ve vozidle s ním nikdo nebyl. Poblíž nehody byli nějací lidé. Někdo také zavolał záchranku.
5. Obžalovaný také vypověděl, že jízda proběhla v rámci plnění pracovních povinností, ve firmě pracuje stále jako řidič.
6. Obžalovaný dále uvedl, že v době nárazu byl s vozidlem uprostřed vozovky na přechodu, levý kraj vozidla měl na středu vozovky, vzdálenost pravé části vozidla k pravému okraji vozovky mohla být asi 1,5-2 metry. Doplnil, že je si vědom toho, že měl jet při pravém okraji vozovky. Pokud jde o počasí, bylo šero, pršelo, měl puštěné stěrače, bylo přítmí, lampy veřejného osvětlení svítily. K samotnému střetu s chodkyní došlo mezi třetím až pátým pruhem přechodu pro chodce od pravé strany. Po střetu s chodkyní zůstal s vozidlem stát na místě až do příjezdu policie, sanitky a hasičů.
7. Závěrem obžalovaný uvedl, že pokud by jel při pravém okraji, ke střetu by možná nedošlo.
8. Svědkyně M. S. uvedla, že předmětného dne šla do práce. Když docházela k přechodu, který je osvětlený, podívala se doleva, doprava a pak znovu doleva a viděla, že nic nejelo. V dálce sice viděla přijíždět dodávku, nezahledla, že by dodávka blikala a domnívala se, že pojedou rovně. Řidič však najednou zprudka zabočil a uprostřed přechodu svědkyni srazil. Svědkyně dále uvedla, že na

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Višňová.

přechodu byla již blíže druhé strany komunikace. V uvedený den přšlo, byla tma, přechod byl však osvětlený. Domnívá se, že byla sražena nárazníkem vozidla. Další okolnosti nehody si již svědkyně nepamatovala.

9. Svědkyně dále uvedla, že byla sražena nejspíš pravou stranou vozidla, měla poranění na levé straně, poraněná žebra, měla pneumotorax, odřeniny, natlučená kolena, modřiny a podlitiny na pravém oku. Svědkyně rovněž doplnila, že měla nad hlavou deštník. Pokud jde o způsob chůze, po přechodu přecházela pomalu, nikdy nechodí rychle.
10. Pokud jde o zranění, svědkyně dále konkretizovala, že utrpěla oboustranný pneumotorax a zlomená žebra. V současné době je vyléčená. Žebra jsou zhojena, pouze se jí hůř dýchá. Hospitalizována byla až 4. 11., protože 2. 11. ji lékař sdělil, že na rentgenu nebylo zjištěno žádné zranění. Až dne 4. 11. při vyšetření byl u svědkyně zjištěn oboustranný pneumotorax levé plíce. Následně byla hospitalizována do 12. 11., poté byla až do 31. 1. v domácím léčení. V té době se o ni starala dcera, která u ní bydlela. Pokud jde o komplikace, které ji zranění přineslo, asi do konce ledna nemohla ležet na levém boku. Problémy přetrvávaly asi do poloviny února.
11. Svědkyně dále konkretizovala, že než vstoupila na přechod, určitě se zastavila a podívala se vlevo a vpravo. Zopakovala, že uviděla dodávku, přičemž si nebyla jistá, zda odbočí nebo ne. K oblečení, které měla na sobě uvedla, že měla tmavě šedý kabát, černé kalhoty, světle modrý šál kolem krku a deštník. Bylo špatné počasí, byla tma a přšlo. Pokud jde o čas, bylo 6:15 hodin ráno.
12. Svědek O. M. uvedl, že předmětného dne viděl, jak přijíždí nějaké auto a po levé straně přichází paní k přechodu. Paní šla s deštníkem, sklopená k zemi. Vešla na přechod a auto odbočovalo na ulici. XXX. Paní tam prakticky vběhla. Šla rychlejší chůzí, nepodívala se doleva ani doprava. Svědek také uvedl, že se domnívá, že vozidlo na chodkyni nijak nereagovalo. Když došlo ke kolizi, chodkyně byla ještě před polovinou přechodu. Vozidlo nejspíš srazilo chodkyni přední částí, a to prostředkem. Po nárazu zůstalo vozidlo stát. Následně svědek běžel na místo nehody. Svědek uvedl, že v době kdy chodkyně vběhla na přechod pro chodce, auto bylo prakticky před přechodem. Toto mohlo být asi 2-3 metry před přechodem. Sám byl vzdálen asi 10 metrů od kolize. Svědek se rovněž vyjádřil k počasí s tím, že přšlo a byla mlha. Byla ještě tma.
13. Svědek však také připustil, že chodkyně šla na přechod rychlejší chůzí, podle něj řidič mohl zareagovat na vzniklou situaci. Naopak řidič vůbec nereagoval a nepřibrzdil. Řidič plynule odbočoval, jakoby na přechodu nikdo nebyl. Uvedl však také, že chodkyně před přechodem nezastavila, nerozhlédla se, nezpomalila, z chodníku šla přímo na přechod pro chodce.
14. Svědek M. S. uvedl, že neví, zda se svědkyně rozhlédla před přechodem, ale vstoupila na přechod, přičemž řidič s dodávkou přijížděl z pravé strany, následně došlo ke kolizi a chodkyně odletěla, poté přijela záchranná služba. Na rozdíl od svědka O. M., svědek M. S. uvedl, že chodkyně šla normální chůzí, ne úplně pomalu, nešlo ale o běh. Šla rychleji. Deštník držela nad sebou. Zda se chodkyně rozhlédla, neví. Řidič vozidla se snažil brzdít, byla to však krátká brzdná dráha a jak dobrzdil, tak paní srazil. Paní byla ještě na pravé straně vozovky, když došlo ke kolizi, auto narazilo do paní přední částí. Svědek také uvedl, že nehodu sledoval ze vzdálenosti asi 40 nebo 50 metrů. Rovněž se vyjádřil k počasí, které popsal stejně jako svědek O. M.. K svědkovi M. uvedl, že stáli společně a situaci tedy sledovali ze stejné vzdálenosti.
15. Svědek dodal, že viděl, že vozidlo odbočuje doleva, neví, zda měl zapnutý blinkr.
16. Svědek L. B. na rozdíl od ostatních svědků uvedl, že viděl přijíždět dodávku, která dávala přednost protijedoucímu vozidlu. Hned poté jela dodávka dál a následně viděl letět deštník. Pokud jde o rychlost chůze chodkyně, která se blížila k přechodu, jednalo se o normální chůzi, ale šla proti větru, a proto měla deštník skloněný. Před přechodem se chodkyně nerozhlédla a vstoupila přímo do vozovky. Když do vozovky vstoupila, dodávka již byla v pohybu a

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Višňová.

odbočovala. V době, kdy došlo ke střetu, chodkyně byla na přechodu 1,5-2 metry od krajnice ve směru své chůze. Pokud jde o střed vozidla s chodkyní, k tomuto došlo pravou přední částí z pohledu řidiče. Počasí popsal svědek jako ostatní svědci. Doplnil však, že u přechodu je sloup veřejného osvětlení. Svědek také doplnil, že chodkyně měla tmavé oblečení a neměla žádné signální prvky. Měla také deštník, který měla skloněný, takže ji ani nebylo vidět do obličeje. Svědek dále uvedl, že když chodkyně vstupovala na přechod, vozidlo mohlo být od přechodu asi 1-1,5 metru. Vozidlo před odbočením přibrzdilo, následně se rozjízďelo, mohlo jet rychlostí 10-15km/h.

17. Z výpovědi výše uvedených svědků lze učinit jednoznačný závěr, že v době, kdy došlo k nehodě, byla špatná viditelnost, s ohledem na denní dobu byla ještě tma, navíc mrholilo a foukal vítr. Přechod pro chodce však byl osvětlen. Byť svědek M. nejdříve uvedl, že svědkyně na přechod vběhla, následně svoji výpověď korigoval tak, že na přechod vešla rychlejší chůzí což je v podstatě i v souladu s výpověďmi svědků M. S. a L. B.. Ačkoliv svědkyně M. S. uvedla, že se před vstupem na přechod rozhlédla na obě strany, toto žádný ze svědků fakticky nepotvrdil. Z výpovědi všech uvedených svědků však vyplývá, že poškozená vstoupila na přechod pro chodce a následně, kdy byla již na přechodu ve vzdálenosti 1,5-2 metry od kraje, došlo ke středu s dodávkovým vozidlem, které na komunikaci odbočovalo. Sám obžalovaný přitom v rámci hlavního líčení připustil, že M. S. byla přímo uprostřed přechodu, tuto původně neviděl přes tzv. mrtvý bod, tedy přes pravý přední sloupek na vozidle, domníval se však, že k nehodě došlo proto, že M. S. na přechod vběhla, což však z výpovědi ostatních svědků s výjimkou svědka M., který navíc svou výpověď upravil, nikdo nepotvrdil. Svědkové uvedli, že M. S. šla spíše rychlou chůzí, neběžela však. Pokud tedy obžalovaný sám připustil, že poškozenou neviděl přes sloupek na vozidle, a že ke střetu došlo zhruba v polovině přechodu, zle mít za prokázáno, že se při odbočování vlevo obžalovaný plně nevěnoval situaci v silničním provozu, v důsledku čehož chodkyni přehlédl a následně došlo k popsané dopravní nehodě.
18. Pro výše uvedený závěr svědčí také další listinné důkazy, a to zejména protokol o nehodě v silničním provozu, ze kterého vyplývá, že ke střetu s poškozenou došlo přímo na přechodu pro chodce, a to na třetím pruhu ve směru chůze poškozené. Z fotodokumentace však vyplývá a to zejména s ohledem na pozici vozidla, že ke střetu vozidla s chodkyní došlo přibližně ve středu přechodu, a to nejméně na pátém pruhu přechodu. Tomu také odpovídá výpověď svědkyně M. S.. K tomu je nutno dodat, že z fotodokumentace vyplývá, že vozidlo mělo poškozenou levou přední část, což lze označit jako místo střetu vozidla s chodkyní. Z toho tedy plyne závěr, že ke střetu chodkyně a vozidla došlo přibližně v polovině přechodu. Z pozice, ve které vozidlo zůstalo, lze rovněž učinit závěr, že vozidlo se nepohybovalo po pravé straně komunikace, avšak uprostřed této komunikace. Lze tak prakticky vyvrátit tvrzení obžalovaného, že poškozená na přechod vběhla, tuto nezahlédl díky mrtvému bodu ve výhledu a následně již nemohl reagovat na kolizi.
19. Pokud jde o zranění poškozené, vycházel soud zejména z lékařských zpráv a z výpovědi poškozené, ze kterých vyplynulo, že tato utrpěla zejména sériovou zlomeninu čtvrtého, šestého až devátého žebra vlevo a propíchnutí levé plíce s nutností lékařského ošetření, hospitalizace do 12. 11. 2021 a následnou dobu léčení do 31. 1. 2022, přičemž byla v běžném způsobu života omezena po dobu téměř 3 měsíců, navíc došlo k poškození důležitého orgánu. Poškození zdraví je tedy nutno s ohledem na ustanovení § 122 odstavec 2 písmeno e) a i) trestního zákoníku posuzovat jako těžkou újmu na zdraví.
20. Bylo prokázáno, že obžalovaný J. J. jako řidič motorového vozidla ohrozil chodce, který přecházel pozemní komunikaci po přechodu pro chodce a nezastavil vozidlo před přechodem pro chodce. Tak porušil ustanovení § 5 odstavec 2 písmeno f) zákona č. 361/2000 sb. o silničním provozu, přičemž toto je nutno posoudit jako porušení důležité povinnosti uložené podle zákona,

poněvadž porušení této povinnosti zpravidla vede k dopravním nehodám s těžkým a těžko odčinitelným následkem.

21. V důsledku porušení citované povinnosti obžalovaným došlo následně k dopravní nehodě a k těžkému zranění M. S., tak jak bylo výše popsáno.
22. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný J. J. jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a tímto jednáním naplnil jak po objektivní tak po subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1, 2 trestního zákoníku.
23. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaného přečinu zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil zejména způsob jízdy obžalovaného, rozsah zranění, která utrpěla poškozená M. S., jakož i intenzitu narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, který je v daném případě zájem na ochraně zdraví jednotlivců.
24. Soud také hodnotil osobu obžalovaného, který je dělníkem, v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, v opisu rejstříku trestů obžalovaný nemá žádný záznam, v evidenční kartě řidiče má obžalovaný tři záznamy, a to z roku 2014 a 2016.
25. Obžalovanému polehčovalo to, že před spácháním přečinu vedl řádný život, okolnosti přitěžující neshledal soud žádné.
26. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účel trestu ve smyslu ustanovení § 38 a 39 trestního zákoníku jde v případě obžalovaného J. J. dosaženo uložení trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání 8 měsíců. S ohledem na osobu obžalovaného a uvedenou okolnost polehčující má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout i bez jeho přímého výkonu, soud proto za použití § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to po případě již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná (§ 83 odstavec 1 trestního zákoníku).
27. S ohledem na to, že obžalovaný porušil důležitou povinnost vyplývající ze zákona, v důsledku čehož došlo ke zranění chodkyně, považoval soud za nezbytné obžalovanému také uložit trest zákazu činnosti, proto podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na přiměřenou dobu v trvání 1 roku.
28. Závěrem soud dodává, že pokud jde o dokazování, nepovažoval za nezbytné k věci přibrat znalce z oboru dopravy na posouzení dopravní nehody, když s ohledem na výpovědi všech svědků, jakož i samotného obžalovaného a listinné materiály, bylo možno dopravní nehodu objektivně posoudit, a to i s ohledem na stanovení trestní odpovědnosti obžalovaného. Soud tedy k věci znalce nepřibíral.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím soudu podepsaného, a to buď ústně do protokolu ne písemně ve dvojím vyhotovení.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Bruntál 27. května 2022

Mgr. Vladimír Čermák v.r.
Samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Višňová.